

Bibliografinės nuorodos tekste

Nuorodos tekste į cituojamą dokumentą pateikiamos lenktiniuose skliaustuose, juose nurodant autoriaus pavardę ir dokumento leidimo metus, jie turi būti atskirti kableliu, pvz. (Šinkūnienė, 2012). Jeigu autorius jau paminėtas sakinyje, skliaustuose jo pavardės kartoti nebereikia, užtenka nurodyti leidimo metus, pvz. „Majauskienės (2000) nuomone, tai labai svarbus pasiekimas“.

Jeigu cituojama konkreti šaltinio vieta ar pateikiama tiksli citata, nuoroje būtina nurodyti ir šaltinio puslapį (paragrafą ar eilutės numerį), pvz. (Cechavičius, 2008, p. 332).

Jeigu cituojamame dokumente nurodyti **2 autoriai**, skliaustuose reikia nurodyti abi pavardes, atskirtas jungtuku „ir“, pvz. (Šinkūnienė ir Majauskienė, 2014), (Nourzhanov ir Bleuer, 2013).

Jeigu dokumente yra nuo 3 iki 5 autorių, pirmąkart jį cituojant būtina nurodyti visas pavardes, prieš paskutiniąją pavardę rašomas jungtukas „ir“, vėliau užtenka pirmojo autoriaus pavardės ir „et al.“, pvz. (Šinkūnienė, Majauskienė, Brazaitienė ir Antanaitis, 2013) (Edwards, Bendickson, Baker ir Solomon, 2020) [pirmą kartą pateikta nuoroda]; (Šinkūnienė et al., 2013) (Edwards et al., 2020) [antrą kartą ir vėliau pateikta nuoroda]. Jeigu dokumente yra **6 ir daugiau autorių**, visose nuorodose reikia nurodyti pirmojo autoriaus pavardę ir „et al.“, pvz., (Šinkūnienė et al., 2013), (Edwards et al., 2020).

Jeigu dokumentą sukūrė **kolektyvinis autorius** (institucija, asociacija ir t.t.), pirmąkart cituojant nuoroje rašomas pilnas kolektyvo pavadinimas ir laužtiniuose skliaustuose pateikiama sutrumpinta kolektyvo pavadinimo versija, vėlesnėse nuorodose užtenka pateikti sutrumpintą kolektyvo pavadinimą, pvz.

(Vytauto Didžiojo universitetas [VDU], 1999), (Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD, 2000] [pirmą kartą pateikta nuoroda];

(VDU, 1999), (OECD, 2000) [antrą kartą ir vėliau pateikta nuoroda].

Jeigu dokumente nėra nurodomas **joks autorius**, skliaustuose rašomi pirmieji kūrinio pavadinimo žodžiai. Jeigu nuoroje pateikiamas knygos, žurnalo pavadinimas, jis turi būti rašomas kursyvu, pvz. (*Lietuvos Respublikos Konstitucija*, 2012). Jeigu cituojama knygos dalis, ar straipsnis, jų pavadinimai rašomi kabutėse, pvz. („Pratarmė“, 2014).

Teismų bylas, teisės aktus, įstatymus nuorodose nurodome kaip ir kūrinius be autoriaus, t. y. skliaustuose rašomas bylos pavadinimas *kursyvu* ir sprendimo data, pvz., (*R. B. v. M. M*, 2007).

Jeigu cituojami **skirtingų autorių, kurių pavardės sutampa, darbai**, nuorodose reikia nurodyti ir autorių inicialus, pvz. (P. Babickas, 1989); (A. Babickas, 1995).

Jeigu reikia nurodyti kelis **skirtingus šaltinius** vienoje nuoroje, skliaustuose šių šaltinių duomenys yra atskiriami kabliataškiu. Skliaustuose šaltiniai išdėstomi abėcėlės seka pagal autorių pavardes (Mačiulis, 1984; Smith, 2014; Venclova, 2005), o, jeigu šaltiniai yra be autorių, pagal pavadinimą, pvz. (*Lietuvos Respublikos Konstitucija*, 2012; „Pratarmė“, 2014).

Jeigu cituojami **keli to paties autoriaus darbai, išleisti skirtingais metais**, nuoroje rašoma autoriaus pavardė, o metai pateikiami didėjimo tvarka, pvz. (Antanaitis, 1991, 1999, 2003).

Jeigu cituojami **to paties autoriaus skirtingi darbai, išleisti tais pačiais metais**, prie metų prirašomos raidės a, b, c, ir t.t., pvz. (Teresevičienė, 2007a; Teresevičienė, 2007b). Atitinkamai šios raidės turi būti prirašytos prie leidimo metų ir darbo gale pateikiamame literatūros sąrašė, pvz.:

Teresevičienė, M. (2007a). Išoriniai veiksniai, trukdantys suaugusiųjų mokymuisi. *Pedagogika*, 87, 141-148.

Teresevičienė, M. (2007b). Universitetinių studijų akreditavimo modelio teorinis ir empirinis pagrindimas. *Aukštojo mokslo kokybė*, 4, 118-119.

Jeigu informacija yra **percituojama**, t.y. kai cituojamas ne originalus pradinis, bet antrinis informacijos šaltinis, nuorofoje pirmiausia pateikiami originalaus šaltinio duomenys, po kabelio rašoma santrumpa „cit. iš“, po kurios pateikiami antrinio šaltinio duomenys, pvz. (Antanaitis, 2012, cit. iš Petraitis, 2018) ; „Pagal Kreisberg (1992, cit. iš Jucevičienė, 2013), įgalinimas reiškia galimybę daryti kažkam įtaką“. Literatūros sąrašė turi būti įrašytas tik antrinis informacijos šaltinis, kuris ir buvo cituojamas darbe.